

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **T. H. V.**
zastoupený advokátem JUDr. Markem Sedlákem
sídlem Příkop 834/8, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2017, č. j. MV-18726-13/SO-2013, ve věci prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu,

takto:

- I. Žaloba se **odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Po právní moci tohoto usnesení **bude** žalobci z účtu Krajského soudu v Ostravě **vrácena** částka 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 27. 7. 2017 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2017 č. j. MV-18726-13/SO-2013 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo pro opožděnost zamítnuto odvolání žalobce proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) č. j. OAM-40282-11/DP-2012 ze dne 20. 9. 2012. Podle žalobce žalovaný nesprávně posoudil podání žalobce z 9. 10. 2012, v důsledku čehož došlo k chybnému učinění data učinění odvolání a posouzení jeho včasnosti.
2. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Uvedl, že napadené rozhodnutí bylo rozhodnutím ministra vnitra č. j. MV-18726-23/SO-2013 z 29. 11. 2017 zrušeno na návrh žalovaného ve zkráceném přezkumném řízení z důvodu, že se jedná o druhé rozhodnutí v téže věci. Žalovaný totiž o odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí již jednou rozhodl dne 6. 5. 2015 pod č. j. MV-18726-3/SO-sen-2013, kterým bylo odvolání rovněž zamítnuto pro opožděnost. Toto rozhodnutí Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 31. 5. 2017 pod č. j. 22 A 56/2015-24 zrušil, nicméně ke kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní

soud dne 30. 8. 2017 č. j. 6 Azs 216/2017-32 zrušující rozsudek krajského soudu zrušil. Krajský soud v Ostravě následně dne 19. 11. 2017 rozsudkem pod č. j. 22 A 56/2015-48 žalobu žalobce z 5. 6. 2015 zamítl. Existovaly tak dvě rozhodnutí o tomtéž, žalovaný proto postupoval shora uvedeným způsobem a pozdější rozhodnutí bylo zrušeno.

3. Krajský soud se nejprve zabýval přípustností žaloby se zaměřením na námitky žalovaného. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce dne 9. 7. 2010 podal u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Jelikož k žádosti nebyly doloženy všechny zákonné náležitosti, správní orgán I. stupně vyzval žalobce k jejich doložení. Žalobce zůstal nečinný a správní orgán I. stupně usnesením ze dne 20. 9. 2012 č. j. OAM-40282-11/DP-2012 správní řízení zastavil z důvodu nedoložení potřebných náležitostí. Usnesení bylo zmocněnému zástupci žalobce doručeno dne 26. 9. 2012. Dne 26. 10. 2012 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání žalobce, které doplnil 20. 11. 2012. Vzhledem k tomu, že podání žalobce z 9. 10. 2012 žalovaný vyhodnotil jako doložení dokladů nikoliv podání odvolání, rozhodnutím z 6. 5. 2015 odvolání zamítl pro opožděnost. Žalobce toto rozhodnutí napadl dne 5. 6. 2015 žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který je rozsudkem ze dne 21. 5. 2017 č. j. 22 A 56/2015-24 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Dne 21. 7. 2017 žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že odvolání opětovně jako opožděné zamítl. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 30. 8. 2017 č. j. 6 Azs 216/2017-32 rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, ve kterém Krajský soud v Ostravě dne 19. 11. 2017 pod č. j. 22 A 56/2015-48 žalobu zamítl. Dne 11. 12. 2017 rozhodl ministr vnitra tak, že napadené rozhodnutí zrušil podle § 97 správního řádu s tím, že podle § 99 odst. 1 správního řádu účinky jeho rozhodnutí nastaly od právní moci přezkoumávaného rozhodnutí.
4. Nezbytnou podmínkou řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s. je existence rozhodnutí ve smyslu uvedeného ustanovení. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud je žalobou napadené rozhodnutí pravomocně zrušeno, nahrazeno jiným nebo změněno v jiném řízení, odpadl tím předmět řízení o žalobě podle § 65 s. ř. s. Odpadnutí předmětu řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, pro který soud řízení odmítne podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2007 č. j. 7 Afs 143/2006-95, ze dne 19. 5. 2011 č. j. 1 As 39/2011-60 nebo z 30. 6. 2014 č. j. 4 As 16/2014-65).
5. Přesně taková situace nastala v posuzovaném případě. Po podání žaloby bylo napadené rozhodnutí zrušeno, čímž odpadl předmět řízení, což představuje neodstranitelnou podmínku řízení a krajský soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.
6. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.
7. V souladu s ustanovením § 10 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátil žalobci zaplacený soudní poplatek za podanou žalobu, který mu bude vyplacen z účtu krajského soudu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 21. srpna 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu